

A **Dunakeszi Járásbíróság** Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda (1054 Budapest Őrjáró tér 5. – eljáró ügyvéd: dr. Ölveczky István) által képviselt **Gy.T.** felperesnek – Kálóczy és Társai Ügyvédi Iroda (1126 Budapest Tóth Lőrinc utca 31. – eljáró ügyvéd: dr. Farkas K. Anita) által képviselt **Argenta Lízing Zrt.**

v.a. (1026 Budapest Hűvösvölgyi út 27.) I. rendű és Kálóczy és Társai Ügyvédi Iroda (1126 Budapest Tóth Lőrinc utca 31. – eljáró ügyvéd: dr. Farkas K. Anita) által képviselt **Argenta Faktor Zrt.** (1026 Budapest Hűvösvölgyi út 27.) IV. rendű alperesek ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** megfizetése iránt indított perében **4.P.20.323/2025/12.** ügyszámon meghozta a következő

Í T É L E T E T .

I. A bíróság kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 15.312.805,- (tizenötmillió-háromszáztizenkettőezer-nyolcszázöt) forintot, és az után 2023. július 21. napjától kezdődően a kifizetésig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot.

II. A bíróság a IV. rendű alperest tűrésre kötelezi.

III. A felperes által előlegezendő illeték összegét a bíróság 922.632,- (kilencszázhuszonkettőezer-hatszázharminckettő) forintra leszállítja.

IV. A bíróság kötelezi az I. év a IV. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 1.694.448,- (egymillió-hatszázkilencvennégyezer-négyszáznegyvennyolc) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a kihirdetéstől számított 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve, de a Dunakeszi Járásbíróságnál elektronikus úton benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, azonban ha bármelyik fél kéri, tárgyalást tart. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül kérheti tárgyalás tartását.

I N D O K O L Á S

- [1] A bíróság a felek előadása és a benyújtott okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] A felperes és a perben nem álló néhai Kerepesi Zsolt mint adós és adóstárs 2007. október 3. napján CEVM-570-2007 szerződésszámon svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek az Argenta Credit Zrt.-vel (a továbbiakban: hitelező) 21.300.000,- forint, azaz 141.469,72 CHF kölcsön nyújtására, 240 hónapos futamidőre. . A szerződésben kikötött ügyleti kamat az 1-60. hónapban évi 7,4%, a 61-120. hónapban évi 6,40%, a 121-240. hónapban pedig évi 4,40%. A havi kezelési költség az induló kölcsönösszeg százalékában, az 1-12. hónapban 0,30%, azaz 424,41 CHF, öt év elkötelezettségi idő esetén 0%, a 13-60. hónapban 0,20%, azaz 282,94

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

CHF, öt év elkötelezettségi idő esetén 0%, a 61-240. hónapban 0,10%, azaz 141,47 CHF. Az első öt évre járó kezelési költséget a szerződés öt éven belüli bármely okból történ megszűnése, illetve rész-előtörlesztése esetén egy összegben kell megfizetni. A szerződéskötési díj 1.065.000,- forint. A THM az öt éves elkötelezettségi idő figyelembevételével 8,54%. A havi törlesztő részlet – kezelési költség nélküli – összege az első törlesztő periódusban 174.222,- forint, azaz 1.139,91 CHF.

- [3] A kölcsönt az adósok Dunakeszi belterület, x. helyrajzi szám alatti ingatlanán (a továbbiakban: fedezeti ingatlan) létesített opciós szerződés és önálló zálogjog biztosította.
- [4] A kölcsönszerződés az árfolyamkockázat körében annyit tartalmaz, hogy „Jelen kölcsönszerződés aláírásával tudomásul veszem, hogy az ARGENTA CREDIT Zrt. részemre teljes körű tájékoztatást nyújtott az általam külföldi devizanemben felvett hitelhez kapcsolódó árfolyamkockázat vonatkozásában, különös tekintettel arra a tényre, hogy a magyar forinttól különböző devizanemben felvett hitel törlesztési és kamatfizetési kötelezettségének összege erősen függ az adott deviza magyar forinttal, illetve egyéb devizákkal szembeni árfolyamának alakulásától. Következésképpen a deviza árfolyamának változása egyaránt növelheti és csökkentheti a hitelszolgálat és a magyar forintban folyósított kölcsön összegét.”
- [5] A hitelező a szerződést nem teljesítés miatt 2009. szeptember 30. napján, dr. Ligeti Erika közjegyző előtt 11036/Ü/1438/2009/1. számon közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozattal – 2009. szeptember 28. napjára kalkulált tartozás alapján – felmondta.
- [6] A kölcsönszerződés alapján a felperes és az adóstársa dr. Angyal Gabriella budapesti közjegyző mellett működő dr. Szokodiné dr. Kovács Éva közjegyző-helyettes előtt 1825/2007. ügyszámon közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállalásra irányuló nyilatkozatot írt alá lényegében a kölcsönszerződéssel azonos tartalommal. Ez alapján a felperessel szemben a hitelező a Pesti Központi Kerületi Bíróság által 0101-1.VH.3740/2010/1. ügyszámon 2010. július 2. napján kiállított végrehajtási záradékával végrehajtási eljárást indított, amely 397.V.1111/2010. végrehajtási ügyszámon dr. Susánszky Kornél önálló bírósági végrehajtó előtt van folyamatban.
- [7] A perbeli szerződés alapján a felperes – a hitelező részére való önkéntes teljesítés alapján, illetve a végrehajtás körében tőle behajtott összeg eredményeként – 36.612.805,- forintot fizetett meg.
- [8] 2014. szeptember 16. napján kiválasztás beolvadás után az I. rendű alperes a hitelező szervezeti jogutódává vált a perbeli szerződés tekintetében.
- [9] A végrehajtó 2019. szeptember 18. napján az időközben teljes egészében a felperes tulajdonába került fedezeti ingatlant a 397.V.1111/2010/472. számú ingatlanárverési jegyzőkönyvével az árverési vétel hatályával az I. rendű alperes részére elárverezte 52.500.000,- forint árverési vételáron, amelyet az I. rendű alperes követelés beszámításával kívánt teljesíteni. Az ügylet teljesezésbe nem ment, mert a felperes az árveréssel szemben végrehajtási kifogással élt, majd több különböző pert indított, amelyekre tekintettel a végrehajtás felfüggesztésre került. A végrehajtás jelenleg is fel van függesztve a bíróság jelen ügyben hozott 4.P.20.945/2021/11. végzése alapján.
- [10] Az I. rendű alperes a szerződésből eredő követelését 2020. október 1. napján 24.283.182,- forint tőketartozás, 0,- forint ügyleti kamattartozás, 11.067.451,- forint nem részletezett díj- és

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

költségtartozás, továbbá 48.990.836,- forint késedelmi kamattartozás tekintetében, összesen 84.341.469,- forint összegben a IV. rendű alperesre engedményezte. Erre tekintettel jelenleg a felfüggesztett végrehajtás végrehajtáskérője a IV. rendű alperes.

- [11] A fenti tényállás alapján a – szerződés érvénytelenségének megállapítására irányulóan joghatályosan – 2023. július 10. napján előterjesztett, és azóta is többször módosított, az utolsó tárgyalásonösszepszerűségében leszállított kereseti kérelmében a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) a rPtk. 209. § (4) bekezdése, a rPtk. 209/A. § (2) bekezdése, rPtk. 237. § (1)-(2) bekezdése, illetve a rPtk. 361. § (1) bekezdése, a rPtk. 239. § (2) bekezdése, továbbá a 93/13/EGK irányelv 4. és 6. cikke és – egyebek mellett – az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-630/23. ítélete (a továbbiakban C-630/23. ítélet) és a Kúria 10/2025. JEH számú jogegységi határozata (a továbbiakban jogegységi határozat) alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15.612.805,- forint tőkét, továbbá az után a rPtk. 301. §-a alapján a követelés esedékessé válásának napjától a kifizetésig terjedő időre a perbeli szerződés semmisségéből eredően, annak hatályossá nyilvánításával való elszámolása alapján. A felperes a követelése esedékességeként – a késedelmi a C-630/23. ítélete alapján – az elszámolásra irányuló joghatályos kereset alperessel való közlésének napját jelölte meg. A keresetösszepszerűsége körében előadta, hogy a folyósított kölcsön 21.300.000,- forint, amihez képest a felperes megfizetett a hitelező részére 36.612.805,- forintot, így az I. rendű alperes a különbözet, azaz 15.312.805,- forint visszafizetésére köteles.
- [12] A felperes a IV. rendű alperest tūrésre kérte kötelezni figyelemmel arra, hogy a IV. rendű alperes a felperessel szemben folyamatban lévő, a perbeli, semmis szerződésen alapuló végrehajtási eljárás végrehajtást kérője (mint engedményes).
- [13] Az alperesek a 2023. szeptember 1. napján benyújtott ellenkérelmükben elismerték, hogy a perbeli szerződés semmis. A C-630/23. ítélet meghozatalát követően előterjesztett ellenkérelmükben nem vitatták, hogy a felek között az elszámolásnak a jogegységi határozatban meghatározott módon – a szerződés hatályossá nyilvánítása alapján, a teljesítések egymással szemben való elszámolásával – van helye. Az utolsó érdemi tárgyaláson az alperesek elismerték a felperes által ténylegesen megfizetett (a felperes nyilatkozata szerint leszállított) összeget, és úgy nyilatkoztak, hogy a keresetösszepszerűségét a továbbiakban nem vitatják.
- [14] Az alperesek viszont a felperes követelésével szemben elévülési kifogást támasztottak az rPtk. 324. § (1) bekezdése és a 325. § (1) bekezdése alapján, amely körében arra hivatkoztak, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) 1. § (6) bekezdése szerint szerződésből eredő követelések elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik. E körben azt állították, hogy a hitelező a szerződés 2009. szeptember 28. napi hatállyal mondta fel, ezért a felperes követelése a kereset benyújtásának időpontjára (amit 2021. október 28. napjában jelöltek meg) elévült.
- [15] E körben hivatkoztak a Kúria Gfv.30.382/2023/3. számú precedensképes határozatára, amely szerint „elévülési kifogás esetén az elévülés kérdésének vizsgálata – tekintettel arra, hogy elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető – megelőzi a követelés érdemi vizsgálatát. A fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések elévülése – a speciális jogszabályi rendelkezés folytán egységesen – a szerződés megszűnésével kezdődik. A pénzintézet követelésének elévülésétől független a fogyasztó érvénytelenség jogkövetkezményének

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

levonására vonatkozó elévülésének megítélése ... a semmis szerződés érvénytelenségére ... bárki határidő nélkül hivatkozhat ..., az érvénytelenségi további jogkövetkezményeit (régii Ptk. 237. §) a bíróság csak a fél erre irányuló kérelme esetén, az elévülés ... korlátai között alkalmazza”. Az alperesek hivatkoztak továbbá a Kúria Pfv.VI.20.226/2024/12. számú ítéletére is, amely szerint „a jogszabályok ismeretének hiánya, a joggyakorlat változása, illetve az, hogy a laikus felperes mikor fordult jogi képviselőhöz, nem minősülnek az elévülés nyugtvását eredményező, a követelés érvényesítését gátló menthető körülménynek”.

- [16] A felperes az elévülést azzal vitatta, hogy a C-630/23. ítélet egyértelműen rögzíti, hogy a semmis szerződés alapján a felek által teljesített összegek a félnek visszajárnak, teljesítésre való felszólítástól, mint az esedékesség napjától kezdődő késedelmi kamattal, ha pedig az esedékesség napja a késedelmi kamatfizetési kötelezettség szempontjából a teljesítésre való felszólítás napja, akkor az elévülés szempontjából is ugyanezen napot kell az esedékesség napjának tekinteni, mivel egy követelés két időpontban nem válhat esedékessé. E körben hivatkozott arra, hogy a DH1. tv. § 1. § (6) bekezdése a jelen perbeli szerződésre nem alkalmazható, mivel a szerződés nem vitásan semmis, így azt felmondani érvényesen nem lehetett, a felmondáshoz – az érvényesen létre sem jött – szerződés megszűnésének joghatása nem fűződhet, így a hivatkozott rendelkezés az érvénytelen szerződésből eredő követelések elévülése kezdő napja körében nem érvényesíthető. E körben hivatkozott arra is, hogy az ezzel ellentétes korábbi joggyakorlat a Kúria 10/2025. JEH számú határozata alapján nem tartható fenn.
- [17] A felperes továbbá hivatkozott arra, hogy ha az elévülés mégis az általa állított időpontot megelőzően kezdődött, csak a C-630/23. ítélettel, és a jogegységi határozattal került abba a helyzetbe, hogy a követelését érvényesíteni tudja, ezért addig az időpontig az elévülés az rPtk. 326. § (2) bekezdése alapján nyugodott, így az elévülés nem is következhetett be, mert a nyugvás megszűnésétől számított egy éves időtartam nem telt el. Előadta továbbá, hogy ugyanakkor álláspontja szerint még mindig nincs abban a helyzetben, hogy a perbeli szerződés érvénytelenségén alapuló követelését érvényesítse, mivel annak előfeltétele, hogy a bíróság az érvénytelenséget megállapítsa, az elszámolásra csak ezt követően kerülhet sor.
- [18] A felperes keresete az alábbiak szerint alapos.
- [19] A tényállás körében megállapított, egyébként okirattal igazolt tények körében a felek között – figyelemmel arra is, hogy az alperesek a szerződésnek az árfolyamkockázati tájékoztatás nem kielégítő voltából eredő semmisségét elismerték, továbbá a felperes az általa ténylegesen megfizetett összeg tekintetében a keresetét az alperesek által elismert összegre leszállította – nem volt vita.
- [20] A felperes keresetének jogi megítélése körében a bíróság előre bocsátja, hogy nem osztja a Kúria alperesek által hivatkozott Gfv.30.382/2023/3. számú határozatában kifejtett azon jogi álláspontot, hogy az elévülés vizsgálata megelőzné a kereset érdemének vizsgálatát. Ez legfeljebb abban az esetben lehet így, ha egyébként a felek között nem vitás, hogy az a jogügylet, amiből a felperes követelése származik, érvényesen létrejött. Ha ugyanis annak érvényessége vitás, akkor először azt kell vizsgálni, hogy egyáltalán van-e érvényes jogügylet, mert ha nincs, akkor abból – az érvényes jogügyletre alapítottnak – követelés nem is jöhetett létre, ha pedig a követelés nem jött létre, akkor esedékessé sem válhatott, ha pedig nem válhatott esedékessé, akkor a rPtk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés el sem kezdődhetett, ha pedig nem kezdődhetett meg, akkor az elévülés be sem következhetett. Ezért az érvényesség kérdésének vizsgálatának az elévülés kérdését meg kell előznie.

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

- [21] Jelen perben a felperes a követelését eleve a szerződés érvénytelenségére alapította, és – az alperesek elismerését követően – **nem volt vitás, hogy a perbeli szerződés** a rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján – **az árfolyamtájékoztató hiányossága miatt – semmis.** Ez pedig azt jelenti, hogy a perbeli szerződésre, mint érvényes jogügyletre jogot alapítani nem lehet.
- [22] E körben a bíróság mindenben osztja a felperes azon jogi álláspontját, hogy az érvénytelen jogügyletből eredő követelésre – épp annak érvénytelensége okán – a DH1. tv. 1. § (6) bekezdése fogalmilag nem alkalmazható: a követelés elévülésének kezdő napja nem lehet a szerződés felmondással való megszűnésének napja, mivel – ahogy azt a **Kúria több határozatában is elvi éllel rögzítette – érvénytelen szerződés érvényesen nem mondható fel.** Így pedig a szerződés felmondással nem is szűnhetett meg, hiszen érvényesen létre sem jött. **A DH1. tv. 1. § (6) bekezdése és annak alkalmazhatósága érvényes szerződést feltételez, ami jelen esetben nincs.**
- [23] Ez által a felek által teljesített fizetések jogalap nélkül maradtak. Jogalap nélkül teljesített összegek főszabályként – a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint, a rPtk. 364. § alapján alkalmazandó 360. § (1) bekezdése alapján – **nyomban (a teljesítéskor) esedékesek.** Jelen esetben azonban a jogalap nélkül maradt teljesítést nem **a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint,** hanem a szerződés érvénytelenségére vonatkozó speciális szabályok, vagyis DH2. törvény 37. § (1) bekezdése szerint, továbbá a jogegységi határozat alapján alkalmazandó rPtk. 237. § (2) bekezdés első mondata szerint a szerződésnek a jogegységi határozatban kifejtett tartalommal való **hatályossá nyilvánításával kell elszámolni.** A jogegységi határozat maga is hivatkozza a C-630/23. ítélet 77. pontját, amely szerint „a fogyasztóknak ... jogosultnak kell lenniük a hitelintézettől legalább az e szerződés teljesítése címén megfizetett havi törlesztőrészletek és költségek visszatérítését, valamint a felszólítástól számított törvényes késedelmi kamatok megfizetését követelni”. Az idézett szövegrészből pedig az következik, hogy az EUB az érvénytelen devizaszerződésekből eredő fogyasztói igények érvényesítésére sajátos – sui generis – esedékességi időpontot hozott létre, amelyhez a késedelmi kamatfizetési követelés kezdő időpontját köti, ez pedig a szerződés érvénytelenségére alapított teljesítésre történő felhívás.
- [24] A bíróság e körben hivatkozik a Kúria Pfv.VI.20.889/2025/6. számú ítéletében ezzel egyezően kifejtett jogi álláspontra, amely szintén arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a fogyasztó „a hitelező autonóm európai jogi értelemben vett felszólításától” tarthat igényt a törvényes mértékű késedelmi kamatra, ahol az „autonóm európai jogi értelemben vett **felszólítás**”-nak **főszabályként a perindítást kell tekinteni.** Ha pedig a fogyasztó a keresetlevél benyújtásától tarthat igényt a követelése után késedelmi kamatra az autonóm európai jog értelmében, akkor ez azt jelenti, hogy ugyanezen autonóm európai jog értelmében – a fentiek szerint – ez a **követelés esedékessége is, ami így nem is évülhetett el.** A C-630/23. ítélet is egyértelműen a felszólítás napjával jogosítja fel a fogyasztókat a késedelmi kamatra, és nem teszi hozzá, hogy kivéve, ha eddig az időpontig a fogyasztó követelése a belső jogi szabályok szerint elévült, nyilvánvalóan azért, mert az EUB álláspontja szerint ezen időpont előtt az elévülés semmilyen nemzeti jog alapján nem következhetett be, mivel az általa a kamatfizetés kezdőnapjával meghatározott esedékességi időpont előtt a **követelés elévülése nem értelmezhető, mert a követelés – felszólítás hiányában – nem vált esedékessé.** Azzal tehát, hogy az EUB „autonóm európai jogi értelemben” így határozta meg a kamatfizetés kezdő időpontját és vele az esedékesség napját, egyben **kizárta az eddig az ezt megelőző időszakra az elévülés bekövetkezhetőségét.** A bíróság csak megjegyzi, hogy ez az értelmezés nem jelenti, hogy a fogyasztói igény ne évülhetne el, például ha a fogyasztó az érvénytelenségre hivatkozással

peren kívül felhívja a hitelezőt a teljesítésre, de annak elutasítása után a követelését nem peresíti, ilyen azonban jelen esetben nem történt.

- [25] A bíróság rögzíti, hogy álláspontja szerint a Kúria Gfv.30.382/2023/3. és a Pfv.VI.20.226/2024/12. számú határozataiban megjelenő joggyakorlat, amelyből az következik, hogy ha a fogyasztó pénzügyi szembeli követelése elévült, akkor az érvénytelenségből eredő igényét sem érvényesítheti, nem tartható fenn, mert szembe megy az EUB-nak a 93/13/EGK irányelv 4. és 6. cikke alapján, a devizaszerződések körében alkalmazott tisztességtelen általános szerződési feltételek körében kimunkált, a fogyasztókat védő és a tisztességtelen általános szerződési feltételeket alkalmazó vállalkozásokat szankcionáló teljes joggyakorlatával, amely arra irányul, hogy a vállalkozásokat a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazásától eltántorítsa. Ha ugyanis ezek a követelések a fogyasztó jogérvényesítése előtt elévülhetnének, és az elévülés megakadályozná az érvénytelenség megállapítását is, akkor a fogyasztó a legfontosabb jogvédelmi eszköztől esne el: attól, ami a tisztességtelen feltételeket alkalmazó vállalkozást megakadályozza abban, hogy a fogyasztóval szemben igényt érvényesítsen. Annak ellenére, hogy a Kúria a devizaszerződéseknek az árfolyamkockázattal összefüggő tisztességtelenségére már az 1/2014. PJE határozattal utalt, a hazai jogi gyakorlat lényegében csak a jogegységi határozattal, 11 évvel később jutott el oda, hogy a fogyasztókat abba helyzetbe hozza, hogy e tisztességtelenségből eredő jogaikat – ideértve a pénzügyi vállalkozások visszafizetésre való kötelezését is – érdemben érvényesíteni tudják. Ha viszont a követelés más korábban elévülhetett, és az akadályozza az érvénytelenség megállapítását is, akkor a C-630/23. ítélet és a jogegységi határozat is teljesen értelmetlenül született, tekintettel arra, hogy ilyen értelmezés mellett 2025-ben már nincs olyan fogyasztó, akinek az ügyére az alkalmazható lenne, tekintettel arra, hogy a jelenleg még folyamatban lévő, fogyasztók által indított perek jellemzően a DH1. tv. 1. § (6) bekezdése szerint számított elévülési időt követően indultak meg.
- [26] A jelen konkrét esetben a Kúria Gfv.30.382/2023/3. és a Pfv.VI.20.226/2024/12. számú határozataiban kifejtettek nem csak azt akadályoznák, hogy a felperes hozzájusson az elismerten semmis szerződésből a C-630/23. ítéletnek és a jogegységi határozatnak megfelelően számított tizenötmillió forintot meghaladó követeléséhez, hanem azt is eredményeznék, hogy – az érvénytelenség bíróság általi megállapításának hiányában – nem lenne akadálya, hogy a vele szemben egyébként elismerten semmis szerződés alapján folyó végrehajtás tovább folytatódjon, és a IV. rendű alperes a felperessel szemben fennálló többtízmilliós követelését továbbra is érvényesítse.
- [27] E körben a bíróság rögzíti, hogy a per során semmi nem zárta el a IV. rendű alperest attól, hogy a szerződés elismert semmisségére hivatkozással maga kérje a felperessel szemben indított végrehajtás megszüntetését, ehhez képest az utolsó tárgyaláson, bírói kérdésre, még mindig nem adott határozott választ arra, hogy a per kimenetelétől függetlenül az érvénytelen szerződésen alapuló végrehajtást megszünteti, sőt arra tett utalást, hogy az felperes keresetének az elévülésen alapuló elutasítása esetén nem lenne olyan ítélet, ami a perbeli szerződés érvénytelenséget megállapítja, és az alapján a végrehajtás folytatódhatna. Esetleges egyezség körében engedte meg a végrehajtás megszüntetését, márpedig egy nyilvánvalóan és nem vitásan semmis szerződés esetén a végrehajtás megszüntetése nem függhet attól, hogy a felek között az egyezség létrejön vagy sem. Ez nyilvánvalóan ellentétes nem csak az 93/13/EGK irányelv 4. és 6. cikkével, az azon alapuló EUB joggyakorlattal, de a hazai joggyakorlat azon általános – több kúriai határozatban is rögzített – elvével, ami az Polgári

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 6:108. § (1) bekezdésében már tételesjogi rendelkezésként is megjelenik, **miszerint érvénytelen szerződésre jogosultságot alapítani és a szerződés teljesítését követelni nem lehet.**

- [28] Ráadásul a Kúria Gfv.30.382/2023/3. és a Pfv.VI.20.226/2024/12. számú határozatai **tisztességtelen módon különböztetik meg a fogyasztókat** attól függően, hogy az érvénytelen szerződésből eredő jogait érvényesíthetik-e vagy sem. Azokból ugyanis az következik, hogy az az adós, aki kevesebbet fizetett vissza, mint a szerződés alapján neki folyósított összeg, akár a vele szemben indított perben előadhat érvénytelenségi kifogást, megakadályozva így a hitelező vele szemben való jogérvényesítést, akár – ha a hitelező követelése közvetlenül végrehajtható – saját (elévülhető) követelés hiányában eredménnyel indíthat érvénytelenség megállapítása iránti pert a követelés behajtásának megakadályozására, ezzel szemben viszont az az adós, aki túlfizetett, ha az ebből eredő követelése elévült, a jogvédelem egyéb eszközeitől is meg van fosztva. **Nyilvánvalóan nem fogadható el, hogy az érvénytelen szerződés alapján többet teljesítő adósnak kevesebb joga legyen, mint a kevesebbet teljesítő adósnak, ahogy az sem, hogy az adósok bármely csoportja a saját követelésének elévülése miatt a vele szemben érvényesített igényekkel szembeni jogvédelemtől is meg legyen fosztva.**
- [29] Mindezekre tekintettel a bíróság a Kúria alperesek által hivatkozott két határozatát, és az azon alapuló joggyakorlatot elvetette, és az alperesek elévülési kifogását elutasította.
- [30] **Minderre tekintettel tehát a bíróság megállapította, hogy a perbeli szerződés a rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján – az árfolyamkockázatról való tájékoztatás elégtelensége miatt – teljes egészében semmis, a C-630/23. ítélet és a jogegységi határozat szerint a szerződés hatályossá nyilvánítása szerinti elszámolásnak van helye.**
- [31] E körben a bíróság hivatkozik A Kúria Gfv.VI.30.194/2025/2. számú végzésére, amelynek értelmében „a 93/13/EK irányelv és a DH törvények hatálya alá eső, az árfolyamkockázatot telepítő rendelkezés egyedi ügyben megállapított tisztességtelensége miatti érvénytelenség esetén az érvénytelen szerződések jogkövetkezménye egy **olyan speciális hatályossá nyilvánítás, amelynek lényegi jellemzője, hogy nem tartalmaz jogalakítási elemet, azaz kizárólag a felek közötti elszámolásra vonatkozik.** A bíróság döntése nem konstitutív, nem teremti meg az addigi teljesítések jogalapját, hanem attól eltérve tisztán kötelező (az uniós elveknek megfelelő kölcsönös és kétoldalú elszámolás alapján marasztaló) rendelkezést tartalmaz: kizárólag a vagyonmozgások visszatérítésére (elszámolására) és az esetleges késedelmi kamatok megfizetésére (elszámolására) vonatkozik.” **Erre is tekintettel a bíróságnak a jogalakításról – a szerződés hatályossá nyilvánításáról – rendelkeznie nem kellett.**
- [32] Az elszámolás körében – a felperesi kereset leszállítását követően – a felek között nem volt vita a keresetösszegezésében, a C-630/23 ítélet és a jogegységi határozat szerinti elszámolás eredményében. E körben egyszerű matematikai művelettel megállapítható a felperesnek az elszámolás alapján járó összeg. Ő teljesített – nem vitásan – a 36.612.805,- forintot, a hitelező teljesített – szintén nem vitásan – 21.300.000,- forintot, a kettő különbözete pedig a felperes keresetében érvényesített 15.312.805,- forint, így a felperes keresete – figyelemmel arra is, hogy az összegezés vitatásától az alperesek elálltak – összegezésében is megalapozott. A bíróság ennek az összegnek a megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest mint a hitelező szervezeti jogutódát a rPtk. 237. § (2) bekezdése alapján.

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

- [33] A bíróság az I. rendű alperest a rPtk. szerződéskötéskor hatályos 301. § (1) bekezdése alapján kötelezte az elszámolás eredményeként előállt elszámolási összeg után járó késedelmi kamat megfizetésére. A kamatfizetés kezdő időpontja a joghatályos elszámolási kereset I. rendű alperessel való közlésének napja a felperes keresetével egyezően, összhangban a C-630/23. ítélettel, a jogegységi határozattal, továbbá a Kúria Pfv.VI.20.889/2025/6. számú ítéletével, amely szerint „a törvényes mértékű késedelmi kamat a kétoldalú, egyidejű elszámolás kötelezettsége miatt főszabályként mind a fogyasztónak, mind a hitelezőnek a perindítástól jár”. A felperes ezzel egyezően jelölte meg a kamatfizetés kezdő időpontját a felperes, azt külön az alperesek nem is vitatták, továbbá, az alperesek nem tudtak megjelölni olyan más időpontot, amikor – a semmis szerződésre alapítottan – **a felperest az uniós jogi értelemben vett, a kamatkövetelésüket megalapozó teljesítésre felhívták volna.** Ezért a perindításig az alpereseknek kamat nem jár, azt követően pedig a késedelmi kamat a felperest illeti, mivel az elszámolás eredménye alapján neki van követelése az I. rendű alperessel szemben.
- [34] A tizenöt napos teljesítési határidő a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 344. § (1) bekezdésén alapul.
- [35] A bíróság az összegszerűség körében felmerült, a végrehajtási költségre vonatkozó korábbi jogvita körében megjegyzi, hogy a C-630/23. ítéletből és a jogegységi határozatból egyaránt az következik, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségéből eredő teljes semmisség esetén a **fogyasztó adósnak semmilyen fizetési kötelezettsége nincs a tőke visszafizetésén és a hitelezőnek járó esetleges késedelmi kamatok megfizetésén felül.** Ha az érvénytelen szerződésből eredően ezen felül az adósnak bármilyen fizetési kötelezettsége keletkezett, azt az adós a hitelezőtől visszakövetelheti, akkor is, ha egyébként a teljesítés nem a hitelezőhöz, hanem például a végrehajtóhoz folyt be. Ennek oka, hogy a szerződés érvénytelenségéből eredően maga a **végrehajtás is jogalap nélkül marad** (vö. a hivatkozott Gfv.VI.30.194/2025/2. számú végzéssel, mely szerint a hatályossá nyilvánítás nem teremti meg a jogalapot a korábbi teljesítésekre). A jogalap nélkül maradó végrehajtást meg kell szüntetni, és mivel a végrehajtást a hitelező (illetve annak jogutóda) indította meg alaptalanul az adóssal szemben, nyilvánvaló, hogy a megszüntetendő végrehajtási eljárásból eredő költségeknek is a hitelezőt (illetve jogutódát) kell terhelni, mivel az abból ered, hogy olyan tisztességtelen szerződési feltételeket alkalmazott, amelyek miatt a szerződés teljes semmisségét kellett megállapítani. A C-630/23. ítélet és a jogegységi határozat tükrében nyilvánvaló, hogy a felperes nem kötelezhető olyan költség viselésére, amely a hitelező (alperesi jogelőd) jogellenes magatartására visszavezethetően, jogalap nélkül keletkezett. Erre tekintettel a **felperesnek az általa teljesített teljes összeg visszajár, függetlenül attól, hogy az ténylegesen kihez folyt be,** és azt értelemszerűen a hitelezőtől, illetve annak szervezeti jogutódától tudja követelni, mivel vele állt olyan – érvénytelen – szerződéses jogviszonyban, amiből a visszafizetésre vonatkozó igénye származik.
- [36] A bíróság a IV. rendű alperest az érvénytelen szerződés alapján indult végrehajtási eljárásban való végrehajtást kérői mivoltánál fogva kötelezte a tűrésre a felperesi keresettel egyezően. A IV. rendű alperes perbe vonására a Pp. 53. § a) pontja és a Pp. 37. § a) pontja alapján került sor, mivel a perben hozott ítélet anyagi jogerőhatása – a semmisség megállapítása tekintetében – rá a perben történő részvétel nélkül is kiterjedne. Vele szemben a felperes marasztalási keresetet nem tudott előterjesztetni, ugyanakkor a felperes jogos érdeke, hogy a vele szemben érvénytelen szerződés alapján indult végrehajtás megszüntetésre kerüljön, amit a IV. rendű alperes perben állása és tűrésre kötelezése biztosít. A felperes ezen jogos érdeke a per során sem szűnt meg, mert a IV. rendű alperes a perbeli szerződés semmisségének

Dunakeszi Járásbíróság
4.P.20.323/2025/12.

elismerése ellenére sem kérte a végrehajtás megszüntetését, sőt arra tett utalást, hogy marasztaló ítélet hiányában szándékában áll az érvényes jogalap nélkül indított végrehajtást folytatni. Erre tekintettel a IV. rendű alperes túsre kötelezése elengedhetetlen volt.

- [37] Minderre tekintettel a felperes a – még a perfelvétel körében – leszállított keresete körében pernyertes, az alperesek pedig pervesztesek lettek. A bíróság a pervesztes alpereseket a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes perköltségének viselésére. A felperes részére megítélt perköltség illetékből és ügyvédi munkadíjból áll az alábbiak szerint.
- [38] A másodfokú bíróság az 5.Pf.20.993/2023/9. számú végzésében a pertárgy értékét – az elsőfokú bíróságtól eltérően – 15.727.205,- forintban állapította meg. Erre tekintettel a perindításkor hatályos 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján számított ügyvédi munkadíj 671.816,- forint. A felperesi jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy áfa fizetésére nem köteles, ezért a megállapítható ügyvédi munkadíj áfát nem tartalmaz. Ezt növeli a felperesi jogi képviselő részére a 5.Pf.20.993/2023/9. végzéssel megállapított 100.000,- forint áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíj.
- [39] A felperesi felszámított még 1.479.000,- forint eljárási illetéket, amit a felperes az őt terhelő fizetési kötelezettség ellenére nem előlegezett. A bíróság az ítélethozatal során észlelte, hogy a felperes fizetési kötelezettsége elmulasztása ellenére a bíróság a leletet a felperessel szemben nem állította ki, ezért a bíróság azt az ítélethozatal során azzal a módosítással pótolta, hogy mivel a másodfokú bíróság pertárgyértéket a hivatkozott végzésében az elsőfokú bíróságtól eltérően állapította meg, a bíróság a felperest terhelő illetékfizetési kötelezettséget az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) perindításkor hatályos 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 922.632,- forintba leszállította, és mivel a felperes az illetékből a perindításkor 21.000,- forint eljárási illetéket megfizetett, a leletet 901.632,- forintról állította ki. Ennek megfelelően a felperes által előlegezett illeték 922.632,- forint, így a bíróság a felperes perköltségigényét ezen összeg és az igényelt 1.479.000,- forint illeték különbözete tekintetében elutasította.
- [40] A bíróság így a felperes perköltségét 922.632,- forint illeték és 771.816,- forint ügyvédi munkadíj összegeként 1.694.448,- forint összegben állapította meg, ennek viselésére kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, ezt meghaladóan pedig a felperes perköltség igényét elutasította.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja biztosítja.

Dunakeszi, 2025. november hó 11. napján

dr. Virányi Karolina, s.k.
bíró